

Euroopa Kohtu (esimene koda) 30. septembri 2021. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Icade Promotion SAS, varem Icade Promotion Logement SAS versus Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

(Kohtuasi C-299/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 392 – Kasuminormil põhinev maksustamiskord – Kohaldamisala – Edasimüügi eesmärgil ostetud kinnisasjade ja ehitusmaa võõrandamine – Maksukohustuslane, kellel ei ole kinnisasjade ostmisel õigust mahaarvamisele – Käibemaksuga maksustatav edasimüük – Mõiste „ehitusmaa“)

(2021/C 481/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Icade Promotion SAS, varem Icade Promotion Logement SAS

Vastustaja: Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 392 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab kohaldada kasuminormil põhinevat maksustamiskorda ehitusmaa võõrandamise tehingute suhtes nii juhul, kui see ostutehing oli käibemaksuga maksustatav, ilma et edasimüüjast maksukohustuslasel oleks olnud õigust see maks maha arvata, kui ka siis, kui see ostutehing ei olnud käibemaksuga maksustatav, samas kui hind, millega maksukohustuslasest edasimüüja selle vara omandas, sisaldab käibemaksu summat, mille tasus esialgne müüja. Väljaspool seda juhtumit ei ole nimetatud säte kohaldatav ehitusmaa võõrandamise tehingutele, mille esmane omandamine ei ole käibemaksuga maksustatav kas seetõttu, et see jääb väljapoole selle käibemaksu kohaldamisala või kuna see on käibemaksust vabastatud.
2. Direktiivi 2006/112 artiklit 392 tuleb tõlgendada nii, et sellega välistatakse kasuminormi maksustamise korra kohaldamine ehitusmaa võõrandamistehingute suhtes, kui kõnealune maa, mis omandati hoonestamata kujul, on muutunud maksukohustuslase poolt omandamise ja edasimüümise vahelisel ajal ehitusmaaks, ja kui maksukohustuslase poolt kõnealuse maa omandamise ja edasimüümise vahelisel ajal on selle maa omadused muutunud, näiteks on maa jagatud kruntideks või on tehtud töid, mis võimaldavad kõnealusel maal kasutada erinevaid võrgustikke, nagu eelkõige gaasi- ja elektrivõrku.

⁽¹⁾ ELT C 297, 7.9.2020.

Luksemburgi Suurhertsogiriigi 21. juulil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 12. mai 2021. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-516/18 ja T-525/18: Luksemburgi Suurhertsogiriik ja Engie Global LNG Holdin jt versus komisjon

(Kohtuasi C-451/21 P)

(2021/C 481/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: A. Germeaux ja T. Uri ning *avocats* D. Waelbroeck ja J. Bracker)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Iirimaa

Apellandi nõuded

Luksemburgi Suurhertsogiriik palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. mai 2021. aasta kohtuotsus liidetud kohtuasjades T-516/18 ja T-525/18: Luksemburg ja Engie Global LNG Holding jt vs. komisjon;
- esimese võimalusena teha Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 kohaselt lõplik kohtuotsus ja rahuldada Luksemburgi Suurhertsogiriigi esimeses kohtuastmes esitatud nõuded, tühistades komisjoni 20. juuni 2018. aasta otsuse (EL) 2019/421 riigiabi SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) kohta, mida Luksemburg andis ENGIE kontsernile (ELT 2019, L 78, lk 1);
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse;
- mõista Luksemburgi Suurhertsogiriigi kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab Luksemburgi Suurhertsogiriik neli väidet.

Esimene väide puudutab ELTL artikli 107 rikkumist, kuna Üldkohus kinnitas, et kõnealused kaks kogumit maksualaseid eelotsuseid annavad „valikulise“ eelise, arvestades „kitsast“ viiteraamistikku, millest lähtus komisjon. i) Lähtudes „kitsa“ viiteraamistiku olemasolust (see tähendab äriühingute maksustamise süsteemi reguleerivad Luksemburgi õigusnormid osalusest saadud tulu maksust vabastamise ja kasumi jaotamise maksustamise kohta), rikkus Üldkohus erinevaid õigusnorme. Üldkohus ei toetanud mitte ainult puudulikku ja kunstlikult piiratud viiteraamistikku, vaid moonutas ka Luksemburgi õigust, nõustudes kõnealuste õigusnormide *contra legem* tõlgendusega. Lisaks esineb vaidlustatud kohtuotsuses piiriüleste tehingute diskrimineerimine puhtalt riigisiseste tehingutega võrreldes, kuna kohtuotsusega jäeti viiteraamistikust välja Luksemburgi need äriühingud, kellel olid osalused teiste liikmesriikide äriühingutes. ii) Ekslikult on tuvastatud erandi olemasolu „kitsas“ viiteraamistikus. Selle tuvastamisel kirjutati ümber riigisisene õigus ja rikuti Euroopa Kohtu praktikat, mis puudutab valikulisuse analüüsi, ja eelkõige kohtupraktikat, milles nõutakse, et võrreldavas olukorras olevate ettevõtjate diskrimineerimist tuleb tõendada.

Teise väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 107, kuna Üldkohus leidis, et esineb „valikuline“ eelis asjaolu tõttu, et kohaldatud ei ole Luksemburgi õigusnormi õiguse kuritarvitamise kohta, ning teise võimalusena on rikutud määrust (EL) 2015/1589 (⁽¹⁾) ja kaitseõigusi. i) See, et Üldkohus kvalifitseeris õiguslikult „valikuliseks“ asjaolu, et kohaldatud ei ole Luksemburgi õigusnormi õiguse kuritarvitamise kohta, põhines valel eeldusel ja riigisisese õiguse moonutamisel. Vastupidi Üldkohtu seisukohale oleks tuginemine „otsesele“ ZORale võimaldanud jõuda samale maksuõiguslikule tagajärjele. ii) Üldkohtu kaalutlused viiteraamistiku kindlaksmääramise kohta sisaldasid mitut õigusnormi rikkumist ja põhjendamisviga. iii) Üldkohtu kaalutlused erandi olemasolu kohta olid ekslikud. Järeldus, et käesolevas asjas olid täidetud kriteeriumid, mis on vajalikud, et kohaldada õigusnormi õiguste kuritarvitamise kohta, põhines ekslikul eeldusel, et tuginemine „otsesele“ ZORale ei oleks kaasa toonud sama maksuõiguslikku tagajärge. Vaidlustatud kohtuotsuses rikuti ka ELTL artiklit 107, kuna otsusega eeldati õiguste kuritarvitamist ja eelkõige maksusid mittepuudutavate põhjenduste puudumist. Üldkohus rikkus ka oma põhjendamiskohustust ja jättis tervikuna analüüsimata asjaolud, kuna ta jättis tähelepanuta teatud asjaolud, mis kinnitavad, et Luksemburgi õiguse alusel ei ole võimalik tuvastada õiguste kuritarvitamist. Lõpuks rikkus Üldkohus ELTL artiklit 107, kuna kohus jättis tuvastamata, et Engiet oleks diskrimineeritud, võrreldes sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras olevate ettevõtjatega. iv) Lõpuks teise võimalusena rikub vaidlustatud kohtuotsus Luksemburgi Suurhertsogiriigi kaitseõigusi.

Kolmas väide puudutab ELL artiklite 4 ja 5 rikkumist. Luksemburgi Suurhertsogiriik kinnitab, et vaidlustatud kohtuotsus piirab riigisisese maksuhalduri autonoomiat liikmesriikide pädevusse jäetud valdkonnas, rikkudes seega ELL artikleid 4 ja 5 ning põhimõtteid, mis reguleerivad liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahel pädevuse jagamist.

Neljanda väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 296, kuna Üldkohus ei järginud oma põhjendamiskohustust.

(¹) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).